

สาระ: ลูกๆ ที่แสนหวาน เวลานี้ลูกอยู่ในยุคแห่งการบรรจบพบกันที่เป็นสิริมงคลที่สุด ขณะที่คงอยู่ที่นั่นลูกต้องจดจำโลกใหม่ และทำให้ตัวลูกเองดวงวิญญาณบริสุทธิ์

คำถาม: พ่อได้ให้ความเข้าใจใดแก่ลูกที่เปิดสื่อของสติปัญญาของลูก?

คำตอบ: พ่อได้ให้ความเข้าใจละครที่ไม่มีขีดจำกัดนี้แก่ลูกเช่นที่ว่าสื่อก็อดเรจที่ได้สื่อสติปัญญาของลูกนั้นได้เปิดขึ้น สติปัญญาของลูกนั้นได้เปลี่ยนจากหินและถูกทำให้สูงส่ง พ่อได้ทำให้ลูกเข้าใจแล้วว่านักแสดงแต่ละคนในละครนี้มีบทบาทที่คงอยู่ตลอดไปของตนเองที่จะเล่น ไม่ว่าอะไรก็ตามที่ลูกแต่ละคนศึกษาเล่าเรียนในวงจรที่แล้วลูกก็จะทำเช่นนั้นเวลานี้ ลูกจะทำความเพียรพยายามที่จะประกาศสิทธิ์ในมรดกของลูก

โอสมชานติ พ่อทางจิตหนึ่งที่นี่และสอนลูกๆ ทางจิต ตั้งแต่เวลาที่ท่านได้กลายเป็นพ่อของเราท่านก็ได้กลายเป็นครูของเราด้วยเช่นกันและท่านก็ได้ให้คำสอนแก่เราในรูปของสัททวด้วย ลูกๆ รู้ว่าเพราะเมื่อท่านคือพ่อ ครู และสัททว ท่านก็จะไม่ได้เป็นเด็กเล็กๆ ท่านนั้นสูงสุดและยิ่งใหญ่ที่สุด พ่อรู้ว่าลูกทั้งหมดคือลูกๆ ของท่าน ตามแผนของละครลูกเคยเรียกหาท่านให้มาและพาไปสู่โลกที่บริสุทธิ์แต่ลูกก็ไม่ได้เข้าใจสิ่งใด เวลานี้ลูกเข้าใจว่ายุคทองเรียกว่าเป็นโลกที่บริสุทธิ์และยุคเหล็กเรียกว่าเป็นโลกที่ไม่บริสุทธิ์ ลูกพูดด้วยเช่นกันว่า: ได้โปรดมาและปลดปล่อยพวกเราจากกรงขังของราวันเกิด! ปลดปล่อยพวกเราจากความทุกข์ทั้งหมดของเราและพาพวกเรากลับไปสู่ดินแดนแห่งความสงบและดินแดนแห่งความสุขของเราเกิด ชื่อทั้งสองนั้นดีมาก: การหลุดพ้นและการหลุดพ้นในชีวิตหรือดินแดนแห่งความสงบและดินแดนแห่งความสุข! ไม่มีสติปัญญาของผู้ใดนอกจากของลูกๆ ที่รู้ว่าดินแดนแห่งความสงบคือที่ใดหรือดินแดนแห่งความสุขคือที่ใด พวกเขานั้นไม่รู้คิดอย่างสมบูรณ์ เป้าหมายและวัตถุประสงค์ของลูกนั้นคือการกลับมารู้คิด ผู้ที่ไม่รู้คิดก็มีเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของการกลับมารู้คิดเช่นที่พวกเขาเป็น(ลักษมีและนารายณ์) ลูกต้องสอนทุกคนว่าเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของที่นี่คืออะไร? เป็นการกลับมาเป็นเทพจากมนุษย์ นี่คือนิคมมนุษย์และนั่นคือโลกของเหล่าเทพ ยุคทองคือโลกของเหล่าเทพและดังนั้นยุคเหล็กนั้นแน่นอนจะเป็นโลกของมนุษย์เพราะเมื่อเวลานี้เราต้องกลายเป็นเทพจากมนุษย์ อย่างแน่นอนที่เราต้องอยู่ในยุคแห่งการบรรจบพบกันที่เป็นสิริมงคลที่สุด เหล่านั้นคือเทพและเหล่านั้นคือมนุษย์ เทพนั้นรู้คิด พ่อได้ทำให้พวกเขารู้คิด ท่านคือนายของโลก ถึงแม้ว่าท่านไม่เคยกลายเป็นนายของโลกนั้นก็ยังมีค่ายองนี้ พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดคือผู้เดียวที่ให้ความสุขที่ไม่มีขีดจำกัด มีความสุขที่ไม่มีขีดจำกัดในโลกใหม่และมีความทุกข์ที่ไม่มีขีดจำกัดในโลกเก่า ภาพของเทพเหล่านั้นอยู่เบื้องหน้าลูก มีค่ายองพวกเขา ทุกวันนี้แม้แต่วัตถุธาตุทั้งห้าก็ได้รับการกราบไหว้บูชา พ่ออธิบายว่าเวลานี้ลูกอยู่ในยุคแห่งการบรรจบพบกันที่เป็นสิริมงคลที่สุด ลูกแต่ละคนก็เข้าใจตามลำดับกันไปด้วยเช่นกันตามความเพียรพยายามของลูกว่าลูกนั้นได้วางเท้าหนึ่งในสวรรค์และอีกเท้าหนึ่งในนรก แม้ว่าลูกนั้นมีชีวิตอยู่ที่นั่นสติปัญญาของลูกนั้นก็อยู่ในโลกใหม่ดังนั้นลูกต้องจดจำผู้เดียวที่ส่งลูกไปสู่โลกใหม่ มีเพียงด้วยการมีการจดจำระลึกถึงพ่อเท่านั้นที่ลูกจะกลับมาบริสุทธิ์ ชีพบาบาหนึ่งที่นี่และอธิบายสิ่งนี้ พวกเขานั้นได้ฉลองวันเกิดของชีวาอย่างแน่นอนแต่พวกเขาไม่รู้ว่ามีอะไรที่ท่านได้มาหรือท่านได้ทำอะไรเมื่อท่านมา พวกเขาฉลองกลางคืนของชีวาและพวกเขาก็ฉลองการเกิดของกฤษณะเช่นกัน พวกเขาไม่ได้ใช้คำเดียวกันสำหรับชีพบาบาเช่นที่พวกเขาได้ทำกับกฤษณะ แม้ว่าพวกเขาพูดว่า “ชีพราตรี” พวกเขาที่ไม่ได้เข้าใจความหมายของสิ่งนั้น ได้มีการอธิบายความหมายแก่ลูกๆ แล้ว มีความทุกข์ที่ไม่มีขีดจำกัดในตอนสิ้นสุดของยุคเหล็กและมีความสุขที่ไม่มีขีดจำกัดในยุคทอง เวลานี้ลูกๆ ได้รับความรู้แล้วและลูกๆ ถึงตอนเริ่ม ตอนกลาง และตอนจบของวงจร ผู้ที่เคยศึกษาสิ่งนี้เมื่อวงจรที่แล้วก็จะศึกษาสิ่งนั้นในเวลานี้ ไม่ว่าพวกเขาได้ทำความเพียรพยายามใดก็ตามและแล้วพวกเขาก็จะเริ่มต้นทำสิ่งเดียวกันอีกครั้งและประกาศสิทธิ์ในสถานภาพตามนั้น ทั้งวงจรอยู่ในสติปัญญาของลูก ลูกคือผู้ที่ได้รับสถานภาพที่สูงที่สุดและแล้วเป็นผู้ที่ลงมาตามนั้น พ่อได้อธิบายแล้วว่าดวงวิญญาณของมนุษย์ทุกคน ทุกคนในลูกประจำได้ลงมาตามลำดับกันไป นักแสดงแต่ละคนได้รับบทบาทของเขาเองที่จะเล่น พ่อหนึ่งที่นี่และอธิบายว่าบทบาทอะไรก็ตามที่แต่ละคนต้องเล่นในแต่ละขณะนั้นได้ถูกสร้างขึ้นไว้แล้วตลอดไปภายในละคร เวลานี้ลูกต้องอธิบายแก่พี่น้องของลูกถึงสิ่งที่พ่อสอนลูก ได้อยู่ในสติปัญญาของลูกว่าพ่อมาและอธิบายแก่พวกเราทุก 5000 ปีและแล้วพวกเราก็ต้องอธิบายสิ่งนี้แก่พี่น้องของเรา ในแง่ของดวงวิญญาณลูกทั้งหมดคือพี่น้อง พ่อพูดว่า: เวลานี้ลูกต้องคิดว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณที่ปราศจากร่าง ดวงวิญญาณต้องจดจำพ่อของเขาเพื่อที่จะกลับมาบริสุทธิ์ เมื่อดวงวิญญาณกลับมาบริสุทธิ์พวกเขาก็ได้รับร่างที่บริสุทธิ์ เมื่อดวงวิญญาณนั้นไม่บริสุทธิ์เครื่องประดับ(ร่างกาย)ของเขานั้นก็ไม่บริสุทธิ์เช่นกัน ทุกคนนั้นตามลำดับกันไป รูปลักษณะและกิจกรรมของแต่ละคนนั้นก็ไม่สามารถเป็นเช่นเดียวกันกับของอีกคนหนึ่งได้แต่ละคนนั้นก็เล่นบทบาทของเขาเองตามลำดับกันไป ไม่สามารถที่จะมีการเปลี่ยนแปลงน้อยนิดที่สุดในละคร ลูกจะเห็นฉาก

เดียวกันในวันพรุ่งนี้ที่ลูกเคยเห็นเมื่อวานนี้ สิ่งเดียวกันจะซ้ำรอย นี่คือการที่ไม่มีชีวิตจำกัดของเมื่อวานและวันนี้ ได้เคยมีการอธิบายแก่ลูกแล้วเมื่อวานว่าลูกนั้นได้เคยประกาศสิทธิ์ในอาณาจักรอย่างไรและแล้วลูกได้สูญเสียอาณาจักรนั้นไปอย่างไร ในวันนั้นเวลานี้ลูกกำลังศึกษาความรู้เพื่อที่จะประกาศสิทธิ์ในอาณาจักร วันนี้บาร์ตคือคนแรกเก่าและวันพรุ่งนี้ก็จะป็นสวรรค์ใหม่ สถิติปัญญาของลูกก็รู้ว่าเวลานี้ลูกกำลังจะไปสู่โลกใหม่ ลูกกำลังจะกลับมาสูงส่งด้วยการทำตามศรัทธา ผู้ที่สูงส่งนั้นอย่างแน่นอนจะมีชีวิตอยู่ในโลกที่สูงส่ง ลักษณะและนารายณ์นั้นเคยสูงส่งและดังนั้นพวกเขาจึงมีชีวิตอยู่ในสวรรค์ที่สูงส่ง ผู้ที่คิดโง่งนั้นก็จะมีชีวิตอยู่ในนรกเวลานี้ลูกเข้าใจนัยสำคัญของสิ่งนี้ มีเพียงเมื่อลูกเข้าใจละครที่ไม่มีชีวิตจำกัดนี้อย่างชัดเจนอย่างยิ่งแล้วเท่านั้นที่สิ่งนั้นจึงจะอยู่ในสถิติปัญญาของลูก พวกเราได้ฉลองกลางคืนของชีวาแต่ไม่ได้รู้สิ่งใดเลยเกี่ยวกับสิ่งนั้น ดังนั้นลูกๆ ต้องได้รับการทำให้สดชื่นแจ่มใสและแล้วลูกจึงทำให้ผู้อื่นนั้นสดชื่น เวลานี้ลูกได้รับความรู้แล้วและแล้วลูกก็ได้รับชีวิตใหม่ที่ไม่มียกละส พ่อบุตรว่า: พ่อไม่ได้เข้าไปสู่สวรรค์ บทบาทของพ่อคือการเปลี่ยนโลกนี้จากไม่บริสุทธิ์ให้บริสุทธิ์ ที่นั่นลูกมีสมบัติที่มีค่าที่ไม่มีชีวิตจำกัดขณะที่ลูกนั้นก็ล้มละลาย เหตุนี้เองลูกจึงเรียกหาพ่อให้มาและให้มรดกที่ไม่มีชีวิตจำกัดของลูกแก่ลูก ลูกได้รับมรดกที่ไม่มีชีวิตจำกัดทุกอย่างจริงและแล้วลูกก็ได้้อยู่อย่างยากจนจนขั้นแค้นทุกๆ วงจรด้วยเช่นกัน เมื่อลูกใช้ภาพที่จะอธิบายพวกเขาจะสามารถที่จะเข้าใจลักษณะและนารายณ์ผู้ที่เคยเป็นเทพที่สำคัญที่สุดนั้นก็ได้กลายเป็นมนุษย์ธรรมดาขณะที่ใช้ 84 ชาติเกิด เวลานี้ลูกๆ ได้รับความรู้แล้ว ลูกรู้ว่า 5000 ปีที่แล้วมีศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไป โลกของเหล่าเทพนั้นเคยเรียกว่าไวคุณฑะและดินแดนสุขาวดีด้วยเช่นกัน ลูกจะไม่เรียกบาร์ตด้วยชื่อนั้นในเวลานี้ ในเวลานี้คือโลกปีศาจ เวลานี้คือการบรรจบกันของตอนสิ้นสุดของโลกปีศาจและตอนเริ่มต้นของโลกของเหล่าเทพ เวลานี้ลูกเข้าใจสิ่งต่างๆ เหล่านี้ ลูกไม่สามารถจะได้ยินสิ่งต่างๆ เหล่านี้จากปากของใครอื่น พ่อมาและใช้ปากของผู้อื่น ผู้คนไม่ได้เข้าใจว่าท่านได้ใช้ปากของใคร พ่อท่านเข้ามาซบซู่ในใครหรือ? ลูกๆ ดวงวิญญาณนั้นก็ซบซู่อยู่ในร่างของลูกเอง ชีพบาบาไม่ได้มีพาหนะของท่านเองอย่างแน่นอนที่ท่านนั้นต้องการปาก ไม่เช่นนั้นแล้วท่านจะสามารถสอนราชาโยคะแก่ลูกได้อย่างไร? ท่านจะไม่สอนลูกด้วยแรงบันดาลใจดังนั้นจึงจดประเด็นเหล่านั้นทั้งหมดลงไปในหัวใจของลูก ความรู้ทั้งหมดที่อยู่ในสถิติปัญญาของพระเจ้านั้นควรจะอยู่ในสถิติปัญญาของลูกด้วยเช่นกัน ลูกต้องเข้าถึงความรู้ในสถิติปัญญาของลูก มีคำพูดที่ว่า: สถิติปัญญาของลูกนั้นลูกต้องใช้หรือไม่? สถิติปัญญานั้นอยู่ในดวงวิญญาณ ดวงวิญญาณเข้าใจด้วยสถิติปัญญาของเขาใครได้ทำให้สถิติปัญญาของลูกกลายเป็นหิน เวลานี้ลูกเข้าใจว่าวันได้เปลี่ยนสถิติปัญญาของลูกให้กลายเป็นอะไร เมื่อวานนี้ลูกไม่ได้รู้เกี่ยวกับละครนี้ เคยมีลือลือคึกคักเรื่องสถิติปัญญาของลูก คำว่า “พระเจ้า” นั้นก็อยู่ในคำนั้น สถิติปัญญาที่พ่อเคยให้แก่ลูกนั้นก็เปลี่ยนไปเป็นสถิติปัญญาที่เป็นหิน? และแล้วพ่อก็มาอีกครั้งและเปิดลือลือ ในยุคทองทุกคนมีเทพปัญญา พ่อมาและให้คุณประโยชน์ทุกคน สถิติปัญญาของทุกคนนั้นก็เปิดขึ้นตามลำดับกันไป ดวงวิญญาณก็เฝ้าแต่ลงมาถึงที่คนแล้วคนเล่า ไม่มีใครสามารถคงอยู่เบื้องบน ไม่มีใครที่ไม่บริสุทธิ์สามารถอยู่ทีนั้นได้ พ่อชำระลูกให้บริสุทธิ์และพาลูกกลับไปสู่โลกที่บริสุทธิ์ ดวงวิญญาณทั้งหมดที่บริสุทธิ์ก็อาศัยอยู่ที่นั่น โลกนั้นคือโลกที่ไม่มีตัวตน เวลานี้ลูกๆ เข้าใจทุกสิ่งและดังนั้นบ้านของลูกก็ดูราวกับว่าอยู่ใกล้ลูกเป็นอย่างยิ่ง ลูกมีความรักอย่างมากมายต่อบ้านของลูก ไม่มีใครอื่นมีความรักมากมายเช่นนั้นต่อบ้านเช่นที่ลูกมีอย่างรักก็ตามเป็นสิ่งที่ตามลำดับกันไปด้วยเช่นกันในบรรดาลูกๆ ผู้ที่รักพ่อก็รักบ้านด้วยเช่นกัน มีลูกๆ ผู้ที่เป็นที่รักเป็นพิเศษด้วย ลูกเข้าใจว่าผู้ที่ทำความเพียรพยายามอย่างดีได้กลายเป็นลูกๆ ที่เป็นที่รักเป็นพิเศษนั้นจะประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูงไม่ได้ขึ้นอยู่กับการว่าลูกนั้นมีร่างที่แก่ชราหรือร่างที่เยาว์วัย ผู้ที่ฉลาดในความรู้และโยคะนั้นคือชีเนียร์ มีลูกๆ ที่เยาว์วัยมากมายที่ฉลาดในความรู้และโยคะและดังนั้นพวกเขาจึงได้สอนผู้ที่แก่กว่า ไม่เช่นนั้นแล้วก็จะป็นกฎโดยทั่วไปว่าผู้ที่แก่กว่าจะสอนผู้ที่เยาว์วัยกว่า ทุกวันนี้มีผู้ที่กระแสรุ่นด้วยเช่นกัน ในความเป็นจริงทุกดวงวิญญาณนั้นกระแสรุ่น ดวงวิญญาณเป็นเพียงจุด ลูกจะชี้หน้าหนักดวงวิญญาณได้อย่างไร? ดวงวิญญาณเป็นเพียงดวงดาว จากการได้ยินคำว่า “ดวงดาว” ผู้คนก็มองขึ้นไปเบื้องบนเมื่อลูกได้ยินคำว่า “ดวงดาว” ลูกก็มองดูที่ตัวเอง ลูกคือดวงดาวของโลกและดวงดาวเหล่านั้นคือดวงดาวของท้องฟ้า ดวงดาวเหล่านั้นไม่มีชีวิตและลูกนั้นมีชีวิต ดวงดาวเหล่านั้นไม่เคยเปลี่ยนแปลงในขณะที่ลูกๆ ผู้เป็นดวงดาวนั้นใช้ 84 ชาติเกิด ลูกเล่นบทบาทที่ยิ่งใหญ่อย่างยิ่ง! ขณะที่กำลังเล่นบทบาทของลูกประกายของลูกนั้นก็มัวลง แบตเตอรี่ของลูกนั้นก็ได้อยู่อย่างหมดกำลังและแล้วเมื่อลูกๆ ดวงวิญญาณได้อยู่อย่างมีดมัวอย่างสมบูรณ์พ่อก็มาและอธิบายความรู้แก่ลูกในวิธีที่แตกต่างกันมากมาย พลังที่ลูกๆ ดวงวิญญาณเคยมีอยู่ภายในตัวลูกนั้นก็ถูกใช้จนหมดสิ้น เวลานี้ลูกต้องเติมตนเองด้วยพลังจากพ่อ เวลานี้ลูกกำลังเติมแบตเตอรี่ของลูกอีกครั้ง มายาก็สร้างอุปสรรคมากมายในสิ่งนี้ เธอพยายามหยุดยั้งลูกจากการเติมแบตเตอรี่อีกครั้งหนึ่งของลูก ลูกๆ คือแบตเตอรี่ที่มีชีวิต ลูกรู้ว่าลูกนั้นจะกลับมาสาโทประธาน(บริสุทธิ์อย่างสมบูรณ์)ด้วยการมีโยคะกับพ่อ เวลานี้ลูกได้อยู่

อย่างหาโมประมาณ(ไม่บริสุทธิ์อย่างสมบูรณ์) มีความแตกต่างอย่างใหญ่หลวงอย่างยิ่งระหว่างการศึกษามีชีวิตจำกัดและการศึกษาที่ไม่มีชีวิตจำกัดนี้! ดวงวิญญาณทั้งหมดก็ขึ้นไปตามลำดับกันไปและแล้วพวกเขาก็ลงมาในเวลาของเขาเองเพื่อเล่นบทบาทของเขาเอง แต่ละคนก็ได้รับบทบาทที่ไม่สูญสลายของเขาเองที่จะเล่น ลูกนั้นได้เคยเล่นบทบาทที่ของ 84 ชาติเกิดของลูกมาแล้วเป็นเวลาที่ครั้ง? เป็นเวลาที่ครั้งที่ลูก ๆ ดวงวิญญาณนั้นได้รับการชาร์ตและได้อยู่อย่างหมดกำลัง? เมื่อลูกนั้นรู้ว่าแบตเตอรี่ของลูกได้อยู่อย่างหมดกำลังเหตุใดลูกจึงใช้เวลาที่จะชาร์ตแบตเตอรี่? เป็นเพราะมายาไม่ได้ปล่อยให้ลูกชาร์ตแบตเตอรี่ของลูก มายาทำให้ลูกลืมที่จะชาร์ตแบตเตอรี่ของลูกเอง เธอทำให้แบตเตอรี่ของลูกหมดกำลังครั้งแล้วครั้งเล่า ลูกพยายามที่จะจดจำพ่อแม่ก็สามารถทำเช่นนั้นได้ เธอเน้นแม้กระทั่งจะทำให้แบตเตอรี่ของผู้ที่ได้มีการชาร์ตแบตเตอรี่ของพวกเขาอีกครั้งและใกล้สู่สภาพที่สาโทประธานของพวกเขาหมดกำลัง เธอได้ทำให้พวกเขาทำคามผิดและแบตเตอรี่ของพวกเขาหมดกำลังได้อย่างเร็ว สิ่งนี้จะเฝ้าแต่เกิดขึ้นจนถึงเวลาสุดท้ายและแล้วในตอนสิ้นสุดของสงคราม เมื่อทุกสิ่งนั้นจบสิ้นลงลูกแต่ละคนก็จะได้รับสถานภาพตามที่แบตเตอรี่ของลูกนั้นได้ถูกชาร์ตไปมากเพียงไร ดวงวิญญาณทั้งหมดคือลูก ๆ ของพ่อ พ่อมาและดูแลใจพวกเขาทั้งหมดให้ชาร์ตแบตเตอรี่ของพวกเขา การละเล่นนี้ที่ได้มีการสร้างขึ้นนั้นมหัศจรรย์อย่างยิ่ง! ขณะที่ลูกพยายามที่จะมีโยคะกับพ่อ ลูกเปลี่ยนความคิดไปจากท่านช้าแล้วช้าเล่าและดังนั้นลูกก็สูญเสียไปอย่างมากมาย มีการดูแลให้ลูกเพียรพยายามที่จะไม่เปลี่ยนความคิด ทุก ๆ วงจรขณะที่ลูกกำลังทำความเพียรพยายาม ละครก็มาถึงจุดจบและบทบาทของลูกนั้นก็มาถึงจุดจบด้วยเช่นกัน ตามลำดับกันไปตามความเพียรพยายามที่ลูกทำ ลูกประจำของลูก ๆ ดวงวิญญาณก็เฝ้าแต่มีการทำขึ้น ลูก ๆ รู้ว่ามีลูกประจำของรูตริคและลูกประจำของวิษณุด้วยเช่นกัน ลูกประจำของท่านนั้นควรที่จะวางไว้ในอันดับแรก พ่อสร้างโลกที่สูงส่ง เช่นที่มีลูกประจำของรูตรา(ดวงวิญญาณทั้งหมด)ก็มีลูกประจำของรูตรา(วิษณุ)ด้วยเช่นกัน ลูกประจำของบราห์มินไม่สามารถมีการทำขึ้นได้ในเวลานี้เพราะการเปลี่ยนแปลงเฝ้าแต่เกิดขึ้น จะมีการสิ้นสุดเมื่อลูกประจำของรูตราได้มีการสร้างขึ้น จะมีลูกประจำของบราห์มินแต่ก็ยังไม่สามารถจะมีการสร้างขึ้นได้ ในความเป็นจริงทุกคนคือลูก ๆ ประชาบิดา บราห์มา มีลูกประจำของลูก ๆ ของชีพบาบาและลูกประจำของวิษณุด้วยเช่นกัน ลูกกลายเป็นบราห์มินและดังนั้นลูกประจำหนึ่งนั้นจึงเป็นที่ต้องการสำหรับชีวาและอีกหนึ่งนั้นสำหรับบราห์มา ความรู้ทั้งหมดนี้คงอยู่ในสติปัญญาของลูกตามลำดับกันไป ทุกคนรับฟังสิ่งนี้แต่สิ่งนั้นก็ออกไปจากหูของบางคนในเวลาเดียวกัน พวกเขานั้นก็เพียงแต่ไม่รับฟัง พวกเขาไม่แม้กระทั่งศึกษาเล่าเรียน พวกเขาไม่รู้ว่พระเจ้าได้มาเพื่อจะสอนพวกเขา พวกเขาไม่ได้ศึกษาเล่าเรียนเลย ลูกควรจะศึกษาการศึกษาด้วยความสุขอย่างมากมาย อัจจะ

ถึงลูก ๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูก ๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ลูกต้องชาร์ตแบตเตอรี่ นั่นคือดวงวิญญาณอีกครั้ง ด้วยการคงอยู่ในการจาริกแสวงบุญแห่งการทรงจำระลึกถึง จนกระทั่งลูกนั้นได้กลับมาสาโทประธาน ลูกต้องไม่ทำความผิดใด ๆ ที่จะทำให้แบตเตอรี่ของลูกนั้นหมดกำลัง
2. ในการที่จะกลายเป็นลูกผู้เป็นที่รักเป็นพิเศษลูกต้องรักบ้านพร้อมกันกับพ่อ ลูกต้องกลับมาเบิกบานในความรู้และโยคะ ลูกต้องอธิบายแก่พี่น้องของลูกถึงสิ่งใดก็ตามที่พ่อได้สอนลูก

พร: ขอให้ลูกสามารถใช้ความรู้เต็มที่และจบสิ้นพลังของมายาด้วยพลังของความรัก กลับมาหลอมอยู่ในความรักคือการมีความรู้ที่เต็ม ความรักคือพรของชาติเกิดบราห์มิน ในยุคบรรจบพบกัน มหาสมุทรแห่งความรักได้ให้เพชรและพลอยของความรักเต็มถาดแก่ลูกและดังนั้นลูกกลับมาเติมไปด้วยความรัก ภูเขาของสถานการณ์ที่เป็นผลร้ายได้รับการเปลี่ยนแปลงและพวกเขากลับมาเบาสบายเช่นน้ำผ่านพลังของความรัก ไม่ว่ารูปของมายาจะน่ากลัวเพียงใดหรือสูงศักดิ์เพียงใดที่ต่อต้านลูกให้หลอมตนเองในมหาสมุทรแห่งความรู้ในหนึ่งวินาทีและผ่านพลังของความรักพลังของมายาจะจบสิ้น

คติพจน์: เพียงผู้ที่ให้ความร่วมมืออย่างสม่ำเสมอในงานของพ่อผ่านร่างกาย จิตใจ และทรัพย์สินสมบัติของพวกเขาและด้วยความคิด คำพูด และการกระทำของพวกเขาคือโยคี

*** โอม ชานติ ***